

[Finansministeren]

lemæssige kompensation til dækning af det timetab, nedsættelsen indebærer.

Det blev i forbindelse med overenskomstforlængelserne i foråret 1985 forudsat, at kompensation for arbejdstidsnedsættelsen skal gennemføres under hensyn til den øgede timeproduktivitet, arbejdstidsnedsættelsen i sig selv indebærer. Med den personalemæssige kompensation vil ministerierne inden for de overordnede personalerammer kunne sikre, at der især kompenseres for arbejdstidsnedsættelsen på felter med døgn- og vagtjenesteordninger eller med andre delelig-hedsproblemer.

For de rammebelagte dele af ministerområderne indebærer de anførte kriterier, at op mod ⅓ af det samlede timetab ved arbejdstidsnedsættelsen kompenseres. For øvrige statslige områder, herunder statsvirksomhederne og f.eks. indtægtsdækket virksomhed, vil der også blive tale om personalekompensation, men disse virksomheder er ikke underlagt personalelofter. Statsvirksomhederne er således nettostyrede, hvilket bl.a. indebærer en yderligere frihed til i løbet af et finansår at øge personaleforbruget i takt med forbedring af nettotallet gennem øgede indtægter og mindre udgifter.

Ved fastlæggelsen af personalelofter for 1987 vil også andre elementer end kompensation for arbejdstidsnedsættelsen indgå. Det er således forudsat, at der i den statslige personaleudvikling tages hensyn til en generel produktivitetsudvikling, der ligger på niveau med den, der forventes for den private sektor.

I forbindelse med fastlæggelsen af de samlede udgiftsrammer i begyndelsen af 1986 vil personalelofter og nettotal for statsvirksomhederne blive fastlagt af regeringen. Det samlede personaleforbrug og fordelingen på enkeltområder vil jeg derfor først kunne oplyse om på dette tidspunkt.

Spm. nr. S 407

Til *socialministeren* (11/12 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der udsendes retningslinjer til kommunerne om at yde økonomisk støtte til anskaffelse af de moderne hjælpemidler, der kan give sukkersyge børn en lettere hverdag?«

Begrundelse

Dagbladet Politiken omtaler den 9. december 1985 den lettelse, det ville være for sukkersyge børn at kunne benytte de moderne hjælpemidler, der findes i forbindelse med insulinindsprøjtning. På Næstved centralsygehus efterlyser nogle medarbejdere en ligestilling af sukkersyge børn og andre børn med kroniske lidelser. Ofte har man måttet konstatere, at der er givet afslag på ansøgninger om økonomisk hjælp til anskaffelse af de hjælpemidler, der er nødvendige ved anvendelse af hurtigtvirkende insulin. Behandlingen af sukkersygepatienter er som oftest vedvarende, og enhver form for lettelse i hverdagen burde være tilgængelig for enhver.

Svar (19/12 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Apparater til måling af blodsukker, uringlykose m.m. og det dertil nødvendige testmateriale har hidtil være anset for at være et led i selve sukkersygebehandlingen, og brugen af apparaturet har forudsat instruktion og kontrol fra behandlingssektoren. Nødvendigt apparatur er hovedsagelig ydet af sygehusvæsenet.

Spørgsmålet om, hvorvidt sådant apparatur vil kunne ydes som hjælpemiddel, har været drøftet i hjælpemiddelnævnet, som i sommeren 1983 besluttede at afvente yderligere oplysninger om brugen af måleapparaturet.

Sundhedsstyrelsen har herefter i marts måned 1985 over for indenrigsministeriet og socialstyrelsen anbefalet, at blodsukkermålingsapparatur henføres til gruppen af hjælpemidler, hvortil der ydes støtte efter bistandslovens § 58. Det er dog efter sundhedsstyrelsens opfattelse kun et mindretal af det samlede antal diabetespatienter i insulinbehandling, som vil have behov for blodsukkermålingsapparatur m.v.

Socialstyrelsen har med henblik på forbedrelse af møde i hjælpemiddelnævnet haft et møde med Diabetesforeningen den 13. november 1985 om bl.a. disse spørgsmål, og en videre stillingtagen afventer således behandling på et kommende møde i nævnet.

Det kan i tilslutning hertil oplyses, at der til alle personer med behov for insulin på grund af sukkersyge, altså også til børn, ydes